Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491 Seite 172

Liber tertius

nō est btitudo querēda in eis qꝛ dignitates adueniebāt neroni q̄ pessim⁹ erat ⁊ ab eo alijs ꝯferebanť. vñ dicit in lr̄a. Quāuis supbꝫ Nero seuiētis luxurie comeret.i.ornaret.se ostro tyrio.i.purpura tincta ī sanguine tyri. ⁊ q̄uis cōeret se niueis lapillis.i.albis margaritis.tñ ipē vigebat.oībꝫ inuisus.i. odiosus. Nā improbꝫ nero dabat verēdis p̄rībꝫ.i.reuerēdis senatoribꝫ.curules.i. tales dignitates ꝓpter quas sedebant in curulibus indecores.qꝛ ab idigno dabātur. Quis igitur putet.i.reputet illos honores btōs quos miseri.i. improbi et viciosi tribuūt.q.d. null⁹. ¶ Nota d' nerone seuiēt luxurie. qꝛ eps linconiensis noīe Preculsus narrat ꝙ Nero oīa theatra italie ⁊ grecie ꝑlustrās assūpto vario decore vestit⁹ cytharistas.tragidas ⁊ aurigas sepe supasse visus ē tantis libidinibꝫ exagitat⁹. vt nec a m̄re nec a sorore abstinuisse videbatur reuerētia ꝯsāguinitatꝫ. Viruz in vxorē duxerat ⁊ ipse a viro ī vxorē recept⁹ est. ⁊ fuit luxurie tam ineffrenate vt retibꝫ aureis piscareť q̄ purpureis funibꝫ extrahebātur ⁊ lauabāt ea frigidis ⁊ calidis vngētis q̄ nunq̄ m inusq̄ mille talētis ꝯfecit. ⁊ nihilomin⁹ ipē Nero tāuiciosus dignitatē impialē adept⁹ est. imo etiā alijs dignitates largit⁹ est.

patribus indecores curules.
Quis illos igitur putet beatos
Quos miseri tribuunt honores.

¶ Prosa quinta tertij libri.

An vero regna regūq; familiaritas efficere potentē valēt Quid ni: qñ eoꝝ felicitas ꝑpetuo ꝑdurat. At q̄ plena ē exēploꝝ vetustas. plēa ēt pñs etas q̄ reges felicitatē calamitate mutauerit. O p̄clara potētia q̄ nec ad ꝯseruationem quidē sui satis efficax inuenitur

An vero reg. Hec ē q̄nta ꝓsa h⁹ tertij in q̄ oñ- ¶ Prosa q̄nta tertij libri. dit phia ꝙ regnū ⁊ regni familiares nō ꝯferāt verā potentiā quā ꝓmittūt ⁊ ꝓpť quā appetūtur. Et p̄mo oñdit verā potentiā nō esse in regnantibus scdo ꝙ nō in regū familiaribꝫ.ibi. Nā q̄d ego. Qd aūt in regnantibꝫ nō sit ꝟa potētia. ⁊ ꝑ ꝯñs nec btitudo ꝓbat q̄tuor vijs. Pria sumiť ex ꝑuitate durationis regnantiū. Scda sumiť ex ꝑuitate extēsionis. Tertia ex annexiōe timoris. Quarta ex defectu securitatis. scda ibi. Qd si hec. Tertia ibi. Expt⁹ sortis. Quarta ibi. Atq̄ vellēt. Primo ꝓponit intentū ꝑ modū q̄ōnis dicēs. An regna ⁊ regū familiaritas valēt efficere potentē. ⁊ rñdet yronice. q̄d ni.i. q̄re nō efficerēt potentē qñ eoꝝ felicitas.i. ꝓtās ꝑpetuo ꝑdurat qd sup. nunq̄ ꝯtigit vñ subdit. Atq̄ ꝓro certe. vetustas plena ē exemploꝝ. ⁊ etiā pñs etas q̄ reges mutauerint suā felicitatē calamitate. Et subdit. O p̄clara ē potētia loq̄ndo.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0182
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG